

lucem videret, quove et ego minori labore in hocce meo exiguo uti potuissem. Multa fata partim merito, partim immerito pertulit, quæ narrabit aliquando historia. Comes de *Ajala* panormitanus; vir nobilitate beneficentia ingenio doctrina libris editis clarus; Reipublicæ Ragusinæ apud Cæsarem *FRANCISCUM II.* Minister, quinque integris annis quotidie *Stullio* adstitit, ut latinæ ac italicæ linguæ voces, phrases, proverbia, dicendi modi juxta *Stullii* illyricarum vocum interpretationem affluenter in suum lexicon inferrentur, itaut harum duarum linguarum delectus et incrementum fere totum comiti *Ajalæ* tribuendum sit. Historia hujus lexici hæc nunc dicenda esse postulabat, quin *Stullio* quoad partem illyricam prodeundam quidquam meriti et laudis sit propterea ademptum. En Viros qui unitis animis ac viribus illyricam gloriam decusque efferre queunt.

Videor mihi videre huic meo exiguo operi multos adversarios invidos contemptoresque fore, qui cum ipsimet aut nihil unquam, aut parum, aut male, aut si quidpiam alicujus momenti præstiterint, benemeritos honestorum hominum conatus injuste ac inscite carpunt humique prosternunt, ut hoc modo eorum ignorantia, vel perversæ menti et cordi temere satisfaciant. Judicium, quod a viris prudentibus atque horum laborum gnavis proficiscitur, mihi non est timendum.

Ego